

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/140/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119210385
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119210385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobkyne: O. K., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. J. I. XXX, G., štátny občan SR, právne zastúpená: LALINSKÝ ADVOKÁT s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Kálov 653/23-2, Žilina, IČO: 47 253 096, proti žalovanej: D. Y., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K. XXX, štátny občan SR, právne zastúpená: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/44/2019-157 zo dňa 15. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že je v celosti vlastníčkou pozemkov evidovaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie O. K., a to pozemok registra "E", parc. č. 739 o výmere 368 m², druh pôdy záhrada a pozemok registra "E", parc. č. 740 o výmere 62 m², druh pôdy zastavaná plocha a nádvorie. Vyslovil, že žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Uzavrel, že základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) je to, že strany sporu majú vecnú legitímáciu a zároveň, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. V danom prípade je daná vecná legitímácia strán sporu tak aktívna ako aj pasívna a zároveň žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď bez požadovaného určenia by nebolo možné v prípade úspechu žalobkyne v spore zaevidovať jej vlastnícke právo v katastri nehnuteľnosti.

Žalobkyňa vyvodzuje svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam z právnych skutočností, a to na základe kúpnej zmluvy RI 620/68 na základe ktorej nadobudla od predávajúcich I. A. a manželky I. rod. S. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam pozemku, v súčasnosti evidovaných v katastri nehnuteľnosti na LV XXXX a manželia A. tieto nadobudli od pôvodných pozemno-knižných vlastníkov S. Z. a manželky H. rod. A.. Zároveň uviedla, že pokiaľ by súd nemal za to, že dôkazy sú jednoznačné v jej prospech vzhľadom na to, že túto nehnuteľnosť užíva už od roku 1968 by mohlo ísť aj o vydržanie tejto nehnuteľnosti, najmä s poukazom

na dobromyseľnosť vlastníctva, kde nehnuteľnosť obývajú, obhospodarujú, kosia ju, platia za ňu daň z nehnuteľnosti.

Zaoberajúc sa otázkou vlastníckeho práva žalobkyne k sporným nehnuteľnostiam, považuje za potrebné sa primárne zaoberať otázkou, či a na základe akej právnej skutočnosti nadobudla žalobkyňa vlastnícke právo k parcelám registra "E" parc. č. 739 o výmere 368 m² a "E" parc. č. 740 o výmere 62 m².

Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, predovšetkým z kúpnych zmlúv spísaných vo forme notárskej zápisnice N 544/68, Nz 736/68 a N 455/60 mal za preukázané, že S. Z. a H. Z. previedli na manželov A. vlastnícke právo k pozemnoknižným parcelám č. 739 o výmere 50 štvorcových siah a č. 740 o výmere 40 štvorcových siah, ako aj k domu č. p. XX. Následne žalobkyňa nadobudla kúpnu zmluvou od manželov A. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam - k domu č. p. XX a pozemku zapísanom na evidenčnom liste č. XXXX ako parcela EN č. 3234. Rovnaká skutočnosť vyplýva aj zo znaleckého posudku zo dňa 06.11.1968, v ktorom znalec Jozef Knezek oceňoval nehnuteľnosti na žiadosť manželov A. pri odpredaji, pričom predmetom oceňovania bol okrem rodinného domu s príslušenstvom iba parcela EN č. 3234 o výmere 320 m², pričom za 1 m² tohto pozemku určil cenu 6,-Kčs, a teda hodnota pozemku bola určená vo výške 1 920 Kčs (320 m² * 6,-Kčs). Spoločnú hodnotu oceňovaných vecí určil na 15 100 Kčs, čo zodpovedá kúpnej cene dohodnutej v zmluve RI 620/68. Z uvedeného je nepochybné, že predmetom prevodu na žalobkyňu nebol žiaden iný pozemok, výlučne iba parcela EN č. 3234, ktorá zodpovedá pozemnoknižným parcelám č. 739 a č. 740, ktoré boli vo vlastníctve predávajúcich. Potvrzuje to aj identifikácia parciel zo dňa 24.10.1968, podľa ktorej je parcela EN č. 3234 o výmere 320 m² totožná s pozemnoknižnými parcelami 739 a 740 zapísanými v pozemnoknižnej vložke č. XXXX. Uvedené je podporené aj výmerou pôvodných pozemnoknižných parciel č. 739 a č. 740 a parcely EN č. 3234. V pozemkovej knihe, v protokole č. XXXX je uvedená výmera týchto pôvodných pozemnoknižných parciel, a to pri parcele 739 výmera 50 štvorcových siah, čo sa rovná približne 180 m² a pri parcele 740 výmera 40 štvorcových siah, čo zodpovedá výmere 144 m², spolu teda mali 324 m². Totožnosť pozemnoknižných parciel č. 739 a č. 740 s EN parcelou č. 3234 potvrdil aj Okresný úrad, katastrálny odbor vo vyjadrení predloženom žalobkyňou, pričom doplnil, že v roku 1970 bola vykonaná zmena priebehu hranice medzi parcelami EN č. 3234 a EN č. 3233, v dôsledku čoho došlo k zmene výmery parcely EN č. 3234 z 320 m² na 272 m² a parcela EN č. 3233 bola rozdelená a k novozaloženej parcele EN č. 3233/1 bola pričlenená aj časť parcely EN č. 3234. Následne bola pod č. zmeny 3/86 parcela EN č. 3234 o výmere 272 m² prečíslovaná na parcelné č. KN C 2245 a parcela EN 3233/1 na č. KN C 2241. V súčasnosti je parcela registra KN C č. 2245 evidovaná na LV č. XXX o výmere 272 m² a vedená v podiele 1/1 na žalobkyňu a parcela KN C č. 2241 o výmere 258 m² bez založenia LV (stav k 15.02.2019, ku ktorému bolo podané vyjadrenie katastrálneho odboru). Teda parcela EN č. 3234, ktorú nadobudla žalobkyňa od právnych predchodcov, zodpovedá parcele KN C 2245 o výmere 272 m², ktorá je vedená na LV č. XXX na žalobkyňu v 1/1 a zároveň časti parcely KN C 2241 (podľa vyjadrenia katastrálneho odboru) resp. po zameraní GP parcely KN C č. 2241/1 (vzhľadom na to, že časť z parcely EN č. 3234 bola odčlenená v r. 1970 o výmere 48 m² a pričlenená k súčasnej C KN 2241 - resp. C KN 2241/1).

Z vyjadrenia katastrálneho odboru Okresného úradu Žilina, že parcely KN E č. 739 o výmere 368 m² a KN E č. 740 o výmere 62 m² boli vytvorené až v konaní ROEP a to tak, že KN E parcela č. 739 bola vytvorená z časti KN C č. 2241 o výmere 22 m², z časti KN C č. 2277 o výmere 76 m² a z časti KN C č. 2246. KN E parcela č. 740 bola identifikovaná z časti KN C parcely č. 2241 o výmere 36 m² a z časti KN C parcely č. 2277 o výmere 26 m². A teda pôvodné pozemnoknižné parcely č. 739 a č. 740 nie sú totožné v celej svojej výmere so súčasnými parcelami KN E č. 739 a KN E č. 740. Uvedenému nasvedčujú aj závery odborného vyjadrenia M. K., ktorá uviedla, že žalobkyňa kúpila EN p. č. 3234 o výmere 320 m² vytvorenú z pôvodných pozemnoknižných parciel 739 a 740, ktorým v súčasnosti zodpovedá parcela KN C č. 2245 a KN C č. 2241/1 spolu o výmere 327 m². Parcely KN E č. 739 o výmere 368 m² a KN E č. 740 o výmere 62 m² nie sú totožné s parcelou EN č. 3234 o výmere 320 m², ktorú nadobudla žalobkyňa zmluvou č. RI 620/68. Pokiaľ ide o uvedené odborné vyjadrenie predložené žalovanou, ide o súkromnú listinu, pri ktorej stačí popretie jej správnosti druhou stranou sporu, aby nastúpila dôkazná povinnosť strany, ktorá tvrdila skutočnosť, ktoré jej mali byť na prospech a mali byť súkromnou listinou preukázané. Zároveň popierajúca strana musí tvrdiť relevantné skutočnosti, pričom popiera správnosť listiny a zároveň predložiť svoje dôkazy. Keďže žalobkyňa nepoprela správnosť predloženého odborného vyjadrenia a ani nepredložila, či nenavrhol vlastný dôkaz na zhodnotenie identity niekdajších parciel č. 739 a č. 740 resp. EN parcely č. 3234 s aktuálne v operátoch katastra evidovanými nehnuteľnosťami - parcelami registra KN E č. 739 a KN E č. 740, súd vychádzal z predloženého odborného vyjadrenia. Žalobkyňa nepredložila žiadne iné dôkazy, ktoré by preukazovali, že na základe označených kúpnych zmlúv nadobudla do vlastníctva parcely v súčasnosti vedené ako KN E č. 739 o výmere 368 m² a KN E č. 740 o výmere 62 m², prinajmenšom identifikáciu parciel, z ktorej by vyplynulo, že naozaj z parciel, ktoré boli predmetom prevodu v kúpnych zmluvách, boli vytvorené dnešné parcely KN E č. 739 a KN E č. 740. Pokiaľ žalobkyňa na pojednávaní tvrdila, že nadobudla a užívala na základe kúpnych zmlúv z rokov 1960 a 1968 aj parcelu KN C 2246, ktorá by mala byť súčasťou parciel KN E č. 739 a KN E č. 740 žalobkyňa nepreukázala, že by predmetom prevodu bola parcela v súčasnosti označená ako KN

C 2246. Zo žiadneho z predložených dôkazov nevyplývalo, že by táto parcela bola totožná, resp. by bola vytvorená z pozemnoknižných parcel č. 739 a 740, ktoré boli totožné z EN č. 3234. Z odborného vyjadrenia vyplýva, že KN C parcela č. 2246 bola vytvorená z EN parcely č. 3235, ktorá však nebola predmetom žalobkyňou predložených kúpnych zmlúv. Žalobkyňa k uvedenému neprodukovala v konaní žiaden relevantný dôkaz.

Zistený skutkový stav a predložené dôkazy nielenže nepreukazujú, ale naopak spochybňujú dobromyseľnosť žalobkyne, že by jej sporné pozemky vlastnícky patrili. Vzhľadom na to, že predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy, od ktorej žalobkyňa odvodzuje svoje vlastnícke právo bol iba pozemok EN č. 3234 o výmere 320 m², pričom žalobkyňa nepreukázala, že by tento pozemok bol totožný so súčasnými parcelami KN E č. 739 a č. KN E č. 740, nemohla byť žalobkyňa dobromyseľná ohľadne toho, že sporné pozemky užívala v celosti (ako poukázala na pojednávaní aj súčasnú parcelu KN C č. 2246). Nestačí len subjektívne presvedčenie žalobkyne, že je v dobrej viere, že jej vec patrí. V danom prípade nemožno uvažovať ani o prípadnom vydržaní časti susedného pozemku, teda žalobkyňou tvrdenej parcely KN C č. 2246 (podľa vyjadrenia katastrálneho odboru časť parcely registra "E" tvorí právny stav aj pod parcelou KN C 2246). Poukázal (aj s ohľadom na zhodnú právnu úpravu v Českej republike) na judikatúru Najvyššieho súdu ČR, v zmysle ktorej pokiaľ nadobúdateľ nehnuteľností vstúpi do držby časti parcely, ktorú nekúpil, môže byť zo zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom aj tejto časti. Jedným z hľadísk pre posúdenie ospravedliteľného omylu držiteľa je v takomto prípade aj pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo/1848/1998, sp. zn. 22 Cdo 1398/2000, rozsudok NS ČR sp. zn. 22 Cdo 301/2000, rozsudok NS ČR sp. zn. 22 Cdo 386/2000, sp. Zn. 22 Cdo 2451/2011). Vzhľadom na to, že výmera prevádzaného pozemku bola 320 m² (z ktorej výmery má žalobkyňa na LV č. XXX zapísanú výmeru 272 m²) a výmera sporných pozemkov (vo vzťahu, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva) je 430 m², nemožno tu uvažovať ani o tom, že by žalobkyňa nepostrehla, že namiesto prevedených 320 m² užíva o 430 m² viac, t. j. 750 m². Pozemok, ktorého určenia vlastníckeho práva sa domáha žalobkyňa, má výmeru presahujúcu až viac ako 100% výmery žalobkyňou reálne nadobudnutého pozemku. Zároveň nejde o pozemok v neprehľadnom teréne, prípadne nepravidelného tvaru, ktorý by sťažoval vymedzenie časti pozemku, ktorú žalobkyňa reálne nadobudla kúpnu zmluvou a sporného pozemku. Vychádzajúc z titulu, na podklade ktorého mohla žalobkyňa založiť svoju dobromyseľnosť a oprávnenosť držby vedúcu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k sporným pozemkom vydržaním, teda z kúpnej zmluvy RI 620/68, dospel k záveru, že na základe tohto titulu nemohla žalobkyňa založiť svoju dobromyseľnosť, že jej patrí sporný pozemok. Dobrá viera je vylúčená v prípade, ak aj laik pri zachovaní obvyklej opatrnosti musí spoznať, že užíva viac, než kúpil. V danom prípade teda nemožno uvažovať ani o ospravedliteľnom omyle držiteľa, teda žalobkyne. Pokiaľ sa aj žalobkyňa chopila držby sporného pozemku, tak so zreteľom na všetky okolnosti nemohla byť v dobrej viere, že je vlastníkom aj v tejto časti.

Preto žalobkyňa nemohla nadobudnúť vlastníctvo k sporným pozemkom ani vydržaním, keďže u nej nebol daný jeden z predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva týmto originárnym spôsobom, a to oprávnenosť držby - dobrá viera, že jej nehnuteľnosť patrí. Dobromyseľnosť žalobkyne nepreukazuje ani platenie daní, ani kosenie pozemku. Rovnako pokiaľ ide výpoveď žalobkyne na pojednávaní, táto bola rozporná, nakoľko jednak tvrdila, že nadobudla sporné pozemky celé a následne na otázku právnej zástupkyne žalovanej, prečo do zmluvy nedali výmeru, ktorú užívali, ale len 320 m² uviedla, že tak ako im to predali, ako to bolo v kúpnej zmluve, tak to užívali. Nemohol prihliadať ani na čestné prehlásenie I. A. rod. S., v ktorom vyhlásila, že ako predávajúca na základe kúpnej zmluvy z 11.11.1968 previedla a mala skutočný záujem previesť spolu s vlastníctvom k domu aj vlastníctvo k pozemkom KN E č. 739 o výmere 368 m² a KN E č. 740 o výmere 62 m², vzhľadom na to, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy tieto parcely registra "E" ešte neexistovali a teda vo vzťahu k nim nemohla uvedenú skutočnosť čestne prehlásiť.

Vzhľadom k tomu, že by tieto dôkazy nemohli zjavne nič zmeniť na dôvodoch rozhodnutia v prejednávanej sporovej veci, ani nevykonali stranami sporu navrhované dokazovanie výsluchom svedkov D. G., F. G., S. P., Z. I., a S. E..

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná mala v konaní plný úspech.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, keď mala za to, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rovnako konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Opäť poukázala na notársky protokol N-455/60 zo dňa 09. júla 1960,

kde S. Z. a H. Z., rod. A., odpredávajú I. A. a jeho manželke I. A. bez tarchy a v celosti nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe kat. územie O. K.

v zápisnici č. 1669 A I č.1 2, č.740, 739 pod B 5/a, b vedené na predávajúcich v 1-ci, ako aj podiel pod B 1 vedený na L. K., rod. H. v druhej polovici, ktorý nadobudli kúpnu zmluvou zo dňa 06. júla 1949 od jej dcéry I. K., rod. K., za kúpnu cenu 17 500 Kčs. Podľa týchto uzatvorených zmlúv a neskôr medzi A. a O. K. rod. I. - žalobkyňou, má

za to, že rozhodnutie súdu je nesprávne a súd nevzal do úvahy všetky fakty, ktoré sa udiali pred a po ROEP, kde bol opätovne nesprávne zapísaný vlastnícky podiel v prospech Z. v rozsahu 1 z parciel č. 739 a 740, na základe čoho aj žalovaná nesprávne

a neoprávnene zdedila sporné výmery. Nie je možné, aby žalovaná svoje vlastnícke právo odvodzovala od pozemnoknižnej vložky č. XXXX, ktorá bola uzavretá spis. z. RI-620/68 dňa 09.12.1968 a v ktorej je zápis o predaji podielu (z titulu kúpy) manželom Z. až

z roku 1962 (Čd 827), teda dva roky po tom, čo manželia A. riadne odkúpili od manželov Z. okrem iného sporné parcely v zmysle uvedeného Notárskeho protokolu. Nie je možné, aby manželia Z. oficiálne v rámci notárskeho protokolu nehnuteľnosti riadne predali a následne o dva roky podiel pod B 1 vedený na L. K., znova nadobudli. V notárskej zápisnici NZ-736/68 zo dňa 11.11.1968 v rámci ktorej bola spísaná kúpna zmluva medzi predávajúcimi I. A. a manželkou I. A. a kupujúcou - žalobkyňou v ktorej predávajúci osvedčili, že sú výlučnými vlastníkami v BSM, do ktorého patril rodinný domček v O. K., č. popisné XX, ktorý nadobudli počas manželstva kúpnu zmluvou N-455/60, zaregistrovanou pod Pr. 286/62. Okrem toho notárska zápisnica uvádza dôležitú informáciu, že „rodinný domček je zapísaný v pozem. knihe kat. úz. O. K. v záp. 1669 m.č.740,739 pod B 5a,b 6a,b na bývalých odpredávateľov S. Z. a H. Z., rod. A.. Zápis vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy nebol v poz. knihe prevedený.“ Je v presvedčení, že nikdy neodkúpila od manželov A. len časť predmetných nehnuteľností, po ich odkúpení si predmetné nehnuteľnosti v roku 1968 oplotila a nikto doteraz nezasahoval do jej vlastníckych práv. K čestnému vyhláseniu p. I. A. uviedla, že súd sa ním nesprávne vyporiadal a podľa jej názoru, nie je chybou, ak sú v čestnom prehlásení uvedené aktuálne označenia parciel vrátane novej výmery, nakoľko sporná celková výmera nehnuteľností, ktorej vlastníckeho práva sa domáha aj žalobkyňa,

sa nemení. Preukazuje oprávnenosť a opodstatnenosť výmery, ktorej vlastníckeho práva sa domáha. Rodičia žalovanej odpredali v minulosti parcely označené č. 739 a 740 (výmere 320m²) + podiely po E. K. - čo výmeru sporných nehnuteľností, ktorých je podľa jej názoru vlastníčkou ich iba zvýšilo. Pri zostavovaní ROEP sa neprihliadalo na skutočnosť, že

z obsahu katastrálneho operátu vyplýva, že parcelu EN č. 3234 o výmere 320 m², na základe kúpnej zmluvy N 544/68, N 736/68 nadobudla žalobkyňa a v rozsahu jej polohového určenia, ktoré nebolo vysporiadané pod parcelou registra CKN č. 2245, mal byť tento pozemok predmetom ROEP. Aj znalecký posudok vo veci ocenenia rodinného domu č. XX

s príslušenstvom z 06.11.1968 okrem iného uvádza, že podľa evidencie nehnuteľností pozostáva pozemok z jednej parcely, ktorá je zapísaná pod číslom evidenčného listu XXXX

a nesie parcelné číslo 3234 a má výmeru 320 m². Na strane 6 uvádza, že podľa výpisu z pozemkovej knihy číslo protokolu XXXX (ide o totožnú PKV XXXX na základe ktorej zdedila sporné parcely č. 739 a 740 aj žalovaná) pozostáva z 2 parciel, a to parcel. č. 740 o výmere 40 štvorcových siah a parc. č. 739 o výmere 50 štvorcových siah. Napriek tomu, že rozsudok je pomerne rozsiahly, súd sa venuje vlastnej právnej analýze v nedostatočnom rozsahu a mala legitímne očakávania na právnu analýzu súdu vo väčšom rozsahu. Považuje rozsudok

za nedostatočne odôvodnený a takéto rozhodnutie je arbitrárne. Súd sa neriadil ust. § 220 ods. 2 CSP, čím zároveň porušil základné právo na súdnu a inú právnu ochranu ako aj na právo na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozsudku musí byť dostatočné a zrozumiteľné tak, aby boli závery súdu preskúmateľné. Pre rozhodnutie podstatné závery súdu nie sú v odôvodnení rozsudku relevantným spôsobom odôvodnené, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť ako aj arbitrárnosť. Súd sa k viacerým argumentom žalobkyne vyjadril len rámcovo s odvolaním sa na argumentáciu žalovanej bez toho, aby si na základe hlbšieho právneho rozboru vytvoril na uvádzané podstatné skutočnosti vlastný právny názor. Zastáva názor, že rozsudok je pre uvedené nedostatky nepreskúmateľný. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude jej žalobe vyhovieť v plnom rozsahu alebo ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že okresný súd správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správne právne závery. Žalobkyňa ničím nepreukázala ani preukázať nemohla, že by mala sporné nehnuteľnosti vlastníť. Len preukázala, že kúpnu zmluvou

RI 620/68 nadobudli O. I. a Z. I. od I. A. a jeho manželky I. rod. S. rodinný dom č. s. XX ako aj EN parcelu 3234, na ktorej stojí dom č. s. XX, toho času súpisné číslo XX. Z identifikácie parciel z 24.10.1968 vyplýva, že EN parcela 3234, ktorú nadobudla žalobkyňa dom č. popisné XX mala výmeru 320 m². Preto sa žalobkyňa nemôže domáhať určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré nikdy nenadobudla. Žalobkyňa ničím nepreukázala, že by EN parcela 3234 o výmere 320 m² bola totožná s KNE parcelami č. 739 záhrada o výmere 368m² a KNE parcelou č. 740 o výmere 62 m². EN parcela 3234 o výmere 320 m² v súčasnosti zodpovedá KNC parc. č. 2245 zastavaná plocha a nádvorie 272 m² zapísaných na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne. Uvedená EN parcela čiastočne zodpovedá aj novovytvorenej KNC parc. č. 2241/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 55 m², ktoré sú súčasťou KNE parc. č. 739 a KNE parc. č. 740. Vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti žalovaná behom sporu uznávala, že patrí žalobkyňi. V ostatnej časti však žalobu žalobkyne považuje za bezdôvodnú. Ostávajúca časť pozemno-knižných parciel č.739 a č.740 tvorí jej vlastníctvo a v súčasnej dobe ide o KNC parcelu č. 2246. Popiera tvrdenie žalobkyne ohľadom obsahu zmluvy RI 620/68 spísanej notárskou zápisnicou NZ 736/68, pretože z bodu 2. predmetnej kúpnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že „I. A. a jeho manželka I. A., rod. S. odpredávajú O. I. svoj rodinný domček v O. K. č. p. XX, ktorý nadobudli zmluvou pod bodom 1. a ktorý je zapísaný v EN na evidenčnom liste č. XXXX obce O. K. ako parcela č. 3234 dom č. popisné XX, teraz dom č. popisné XX za kúpnu cenu 15 000 Kčs“. Je zavádzajúce a nepravdivé tvrdenie žalobkyne uvedené vo vyjadrení zo dňa 26.02.2020, ktoré je v rozpore s realitou aj skutočnosťou a je klamlivé a účelovo zavádzajúce, keďže v roku 1960, kedy mal byť spísaný notársky protokol N455/60 žiadne KNE parcely 739 o výmere 368 m² a KNE parc. 740 o výmere 62 m² neexistovali. V tom čase existovali len PK parc. č. 740 o výmere 40 siah a parc. 739 o výmere 50 siah, čo pri výmere za 1 m² jedna štvorcová siaha sa rovná 3,5967 m², predstavuje 323,703 m² a nie tak, ako tvrdí žalobkyňa, že by to malo predstavovať výmeru 430 m², pričom KNE parcela č. 739 bola zmenená až v roku 2019 rozhodnutím č. X 125/2019 z pôvodnej výmery 98 m² na 368 m², čo znamená, že v roku 1960 KNE parcela 739 záhrada o výmere 368 m² neexistovala. Poukázali na to, že dôkazné bremeno je na žalobkyňi, ktorá musí preukázať akým spôsobom nadobudla nehnuteľnosti. Tak isto poukázala na znalecký posudok architekta Jozefa Knezeka zo dňa 06.11.1968, v ktorom sa vychádzalo z EN parcely 3234 o výmere 320 m². Nepreukázala, že KNE parcely, ktorých určenia vlastníctva sa domáha sú vytvorené z pozemno-knižných parciel zapísaných v PK vložke č. XXXX ako parcela č. 740 a 739. Potvrdzuje, že žalobkyňa 11.11.1968 nadobudla EN parcelu č. 3234 o výmere 320 m², pričom jej vlastnícke práva boli zapísane na LV č. XXX. CKN parc. č. 2245 je vo vlastníctve žalobkyne a táto je vytvorená z EN parcely 3234 a ešte z EN parcely 3234 by mala byť vytvorená KNC parc. č. 2241/1. Vo veci predložila odborné vyjadrenie M. K. zo dňa 30.03.2020, z ktorého jednoznačne vyplýva, že KNE parcela č. 739 a č. 740 vznikli na základe ROEPu a PK parcela č. 740 a č. 739 nie sú totožné s týmito KNE parcelami. Z pozemkovej mapy evidencie nehnuteľností, na ktorej je zakreslená parcela č. EN 3234, nad ktorou bola parcela EN 3235 v celku a z nákresu o miestnom vyšetrovaní a meraní vyplýva, ako bola zameraná a oplotená EN parcela 3234 a že za touto parcelou je parcela EN 3235, resp. 3235/2 (po THM KNC č. 2246), ktoré neboli a nie sú ani v súčasnosti na liste vlastníctva. Nákresy boli vyhotovené pri meraní v 70-tých rokoch a na nich vidno, že parcela EN č. 3234 bola aj oplotená tak, ako ju užívali. Zo súpisu parciel vyplýva, že aj užívanie bolo zmenené iba na parc. č. 3234 z užívateľa č. 1056 na č. 852, na základe RI 620/68 v prospech nového nadobúdateľa. Na EN parc. č. 3235/2 bolo podľa súpisu parciel 5 užívateľov, jedným z nich bol aj užívateľ 1056 čo bol pôvodný užívateľ na EN parc. č. 3234 a tento nebol zmenený. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s otázkou prípadného vydržania vlastníckeho práva. Napadnutý rozsudok považuje za riadne odôvodnený a jeho zdôvodnenie je logické a pragmatické a v žiadnom prípade nemožno hovoriť o arbitrárnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie sa vyjadril k všetkým podstatným námietkam a tvrdeniam uplatneným v žalobe. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu a trvá na tom, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením nie je možné sa stotožniť. Vlastnícke právo vyplývajúce z pôvodnej uzatvorenej zmluvy manželmi Z. sa zapísalo až v roku 1962 pravdepodobne z dôvodu, že zápisy v pozemkovej knihe v 50. rokoch minulého storočia až po vytvorenie evidencie nehnuteľností v roku 1964 sa v pozemkovej knihe vykonávali len na požiadanie vlastníka, pričom v tomto prípade vlastnícke právo v celosti k sporným nehnuteľnostiam vzniklo už skôr. Zápis vlastníckeho práva v prospech manželov Z. z roku 1962 sa musel vykonať, aby sa dalo vlastnícke právo prepísať v prospech manželov A., ktorí všetko riadne odkúpili už v roku 1960. Hoci títo nadobudli vlastníctvo v roku 1960 vlastnícke právo k nim im nebolo na základe zmluvy zapísané práve z dôvodu, že ešte nebolo zapísané vlastnícke právo z pôvodnej zmluvy Z. z roku 1946, ktoré žalovaná

následne nedôvodne zdedila. Jedná sa o hlavný dôvod, prečo došlo k spomínanej chybe a následnému nesprávnemu dedeniu zo strany žalovaného. Uvedené tvrdenia vyplývajú z dôkazov, ktoré predložili súdu a na ktoré poukazovali už niekoľkokrát. Podľa uzatvorených zmlúv medzi Z. odpredali parcely č. 739 a 740 (320 m²) + (podiele po E. K.) a A., neskôr medzi A. a O. K. - žalobkyňou, a preto má za to, že rozhodnutie súdu je nesprávne a súd nevzal do úvahy všetky fakty, ktoré sa udiali pred a po ROEP. Nie je možné, aby žalovaná svoje vlastnícke právo odvodzovala od pozemno-knižnej vložky č. XXXX, ktorá bola uzavretá spis. z. RI-620/68 dňa 09.12.1968 a v ktorej je zápis o predaji podielu manželom Z. až z roku 1962, teda 2 roky po tom, čo manželia A. riadne odkúpili od manželov Z. okrem iného sporné parcely v zmysle už uvedeného notárskeho protokolu N-455/60. Okresný súd Žilina, ktorý povoľoval zápis v pozemkovej knihe explicitne uvádza, že povoľuje prevod k celej účasti manželov Z. a to pod B5/a, b, 6/a, b. Potom v roku 1968 tento majetok odkúpila od A. žalobkyňa a celá PKV vložka č. XXXX bola prevedená titulom kúpy na žalobkyňu. Žalobkyňa je presvedčená, že neexistuje žiaden objektívny dôvod na to, aby si žalovaná odvodzovala od tejto vložky č. XXXX svoje vlastnícke právo. Nie je možné, aby manželia Z. oficiálne a v rámci notárskeho protokolu nehnuteľnosti riadne ako vlastníci predali a následne o 2 roky nehnuteľnosti znova nadobudli, pričom tieto boli neskôr predmetom dedičského konania. V nadväznosti na uvedené konajúci prvostupňový súd nedostatočne posúdil vec a dospel k nesprávnym záverom. Podstatné závery súdu nie sú v odôvodnení rozsudku relevantným spôsobom odôvodnené, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť ako aj arbitrárnosť. Zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalovaná v duplike opäť uviedla, že okresný súd správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správne právne závery a zároveň poukázala na všetky skutočnosti, ktoré uvádzala aj vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na základe Notárskeho protokolu č. N-455/60 zo dňa 09. júla 1960 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcimi S. Z. a manželka H. Z., r. A. a kupujúcimi I. A. a manželka I. A., r. O., pričom predmetom zmluvy boli nehnuteľnosti boli „v celosti dom č. XX s dvorom a záhradou v O. K., teda ak podiele predávateľov v poz. knihe, tak i podiel L. K. r. H. pod B1 vedený, lebo tento nadobudli mimo pozemkovej knihy a všetky nehnuteľnosti ako výluční vlastníci užívali. Ďalej udávajú, že toho času stojí tam len jeden dom č. XX a nie dva domy, ako je to uvedené v záp.č.1069, pri čom poznamenávajú, s maštale, ktorá sa nachádza po vedľa domu, bola prestavaná jedna izba a je pod samostatnou strechou a nachádza sa v blízkosti domu XX“. Z kópie pozemnoknižnej vl. č. XXXX vyplýva, že vlastníctvo na S. Z. a H. Z. pod B5/a,b v podiele 1-ce bolo zapísané na základe kúpnopredajnej zmluvy z 10.4.1946 pod Čd 709 a pod B6/a, b v podiele 1-ce na základe zápisnice o skutočnej držbe z 11.5.1962 pod Čd 827. Následne Notárskou zápisnicou N-544/68, NZ-736/68 I. A. s manželkou I. A., r. S. ako predávajúcimi a O. I. ako kupujúcou (žalobkyňa) bola uzavretá kúpna zmluva, pričom v bode 2/ zmluvy sa uvádza: „I. A. a jeho manželka I. A. r. S. odpredávajú O. I. svoj rod. domček v O. K. čp.XX, ktorý nadobudli zmluvou pod bodom 1.-opísanou a ktorý je zapísaný v EN na ev. liste č.XXXX obce O. K. ako parce.č.3234 dom čp.XX, teraz dom čp.XX, za kúpnu cenu 15.000,-/päťnásttisíc korún čsl.“ Z takto uzatvorenej zmluvy je možné konštatovať, že v bode 1. kúpnej zmluvy sa uvádza, akým spôsobom nadobudli predávajúci nehnuteľnosti a bode 2. zmluvy sa konkretizuje, čo je predmetom kúpnej zmluvy. Že predmetom tejto kúpnej zmluvy bol rodinný dom čp. XX, ktorý je zapísaný v EN na ev. liste č. XXXX ako parc.č. 3234 (pri THM prečíslovaná na KNC parc.č. 2245 - zastavaná plocha s

nádvorie o výmere 272 m², na LV č. XXX vedené vlastníctvo na žalobkyňu) a dom čp. XX. V tomto rozsahu následne došlo aj k zmene vlastníctva na žalobkyňu na evidenčný list č. XXX.

9. Skutočnosť, že došlo k prevodu vlastníctva k nehnuteľnostiam v rozsahu uvedenom v bode 8. odôvodnenia nasvedčuje aj znalecký posudok Arch. Jozefa Knezeka z 6.11.1968, ktorý ohodnocoval nehnuteľnosti práve v súvislosti s kúpnu zmluvou spísanou notárskou zápisnicou N-544/68 a v ktorom sa konštatuje, že ide o pozemok z jednej parcely zapísanej pod číslom evidenčného listu XXXX a nesie parcelné číslo 3234 o výmere 320 m², pričom podľa výpisu z pozemkovej knihy č. prot. XXXX pozostáva pozemok z dvoch parciel, a to parc.č. 740 o výmere 40 štv. siah a parc.č. 739 o výmere 50 štv. siah. Teda nie je sporné, že pozemok, ktorý nadobudla žalobkyňa v r. 1968 od manželov A., ako pozemok EN č. 3234, že tento je totožný s vyššie uvedenými pozemnoknižnými parcelami. Uvedené vyplýva aj z mapy katastra nehnuteľnosti vytlačenej z internetovej stránky ZBGIS (č.l. 49), pričom však z tejto vyplýva, že pozemnoknižné parcely č. 739 a č. 740 zasahujú aj do ďalších parciel. Z kópie pozemkovej mapy (č.l. 84) je zrejмый tvar pôvodnej EN parcely č. 3234, ktorá bola predmetom prevodu, za ktorou parcelou sa nachádzala EN parc.č. 3235, avšak táto už nebola predmetom prevodu kúpnej zmluvy N-544/68.

10. Žalobkyňa v odvolaní tvrdila, že rodičia žalovanej v minulosti odpredali parcely označené ako č. 739 a 740 (o výmere 320 m²) + podiely po E. K. - čo výmeru sporných nehnuteľností, ktorých je podľa jej názoru vlastníčkou, iba zvýšilo. Predmetné tvrdenie žalobkyne však z vykonaných a predložených dôkazov nevyplýva. Skutočne Z. v r. 1960 previedli kúpnu zmluvou na manželov A. nehnuteľnosti, ktoré vlastníctvo bolo vedené v pozemnoknižnej vl. č. XXXX, a to v rozsahu 1-ce pod B5/ a, b a v rozsahu 1-ce, ktorú nadobudli na základe zápisnice o skutočnej držbe z 11.5.1962 pod Čd 827, vedené pod B6/a, b. Z kópie pozemnoknižnej vl.č. XXXX vyplýva, že v časti A. Majetková podstata sú evidované nehnuteľnosti pod r.č. 1 parc.č. 740 - dom pod č. 25 a dvor, dvor spoločný s dom č. XX o výmere 40 štv. siah a pod r.č. 2 parc.č. 739 - záhrada a stodola v humenici o výmere 50 štv. siah v celosti a vlastníctvo k nim je evidované v časti B, a to pod B5/a, b v 1-ci a pod B6/a, b v 1-ci. Teda nepreukázala, že by podiely E. K. mali mať samostatnú výmeru, ako to tvrdí žalovaná v odvolaní. A ako už bolo vyššie konštatované podstatné je, že v kúpnej zmluve spísanej formou notárskej zápisnice N-544/68 v bode 2. zmluvy, od ktorej žalobkyňa odvodňuje svoje vlastníctvo, bolo konkretizované, čo je predmetom kúpnej zmluvy medzi žalobkyňou ako kupujúcou a manželmi A., ako predávajúcimi. Uvedené vyplýva aj z ďalšieho podporného dôkazu, a to znaleckého posudku Arch. Jozefa Knezeka z 6.11.1968.

11. Pokiaľ ide o vydržanie, súd prvej inštancie sa náležite s týmto inštitútom vysporiadal v bodoch 30. až 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku a správne ustálil, že žalobkyňa nemohla byť dobromyseľná, že jej sporný pozemok patrí.

12. Ďalšou odvolacou námietkou žalobkyne bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením, a je arbitrárne, keď sa súd prvej inštancie nevyjadril ku všetkým jej podstatným námietkam a tvrdeniam. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť

všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentami a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

13. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za nedostatočne odôvodnený. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Okresný súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Náležite sa vysporiadal so súdnou judikatúrou týkajúcou sa preskúmvanej veci. Rozhodnutie presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnil pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou, ako aj inštitút vydržania. Žalobkyňa v odvolaní len všeobecne konštatuje, že rozhodnutie je arbitrárne a nezodpovedá na všetky jej podstatné argumenty, pričom tieto bližšie nešpecifikuje. Odvolací súd poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP). Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu sporovej strany a formulovať namiesto nej odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných než sporovou stranou v odvolaní vznesených námietok.

14. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne vychádzal zo zásady úspechu v konaní.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná mala pred odvolacím súdom plný úspech, bol jej priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)